

Zaak T-19/90

D. von Hoessle tegen Rekenkamer van de Europese Gemeenschappen

„Ambtenaar — Indeling in salaristrap —
Beroepservaring”

Arrest van het Gerecht (Vierde kamer) van 11 juli 1991 617

Samenvatting van het arrest

1. *Ambtenaren — Beroep — Voorafgaande administratieve klacht — Termijnen — Van openbare orde*
(Ambtenarenstatuut, art. 90 en 91)
2. *Ambtenaren — Beroep — Voorwerp — Bevel aan administratie — Niet-ontvankelijkheid*
(Ambtenarenstatuut, art. 91)
3. *Ambtenaren — Beroep — Voorafgaande administratieve klacht — Voorwerp — Overeenstemming tussen klacht en beroep — Ambtshalve opgeworpen vraag van openbare orde — Middel dat in klacht ontbreekt — Ontvankelijkheidsvoorwaarden*
(Ambtenarenstatuut, art. 90 en 91; Reglement voor de procesvoering, art. 113)
4. *Ambtenaren — Aanwerving — Indeling in salaristrap — Extra salaristrap — Inaanmerkingneming van beroepservaring — Beoordelingsvrijheid van administratie — Uitsluiting van tijdvak van beroepservaring dat in aanmerking is genomen bij aanstelling van betrokkene*
(Ambtenarenstatuut, art. 32, tweede alinea)

1. De in de artikelen 90 en 91 Ambtenarenstatuut bepaalde klacht- en beroepstermijnen dienen om de zekerheid van de rechtssituaties te waarborgen. Zij zijn derhalve van openbare orde en partijen of de rechter kunnen er niet naar believen over beschikken.

De omstandigheid dat de verwerende instelling tijdens de gerechtelijke procedure niet formeel een exceptie van niet-ontvankelijkheid wegens verval van het beroepsrecht als gevolg van de te late indiening van de klacht, heeft opgeworpen, betekent niet dat het Gerecht niet hoeft na te gaan of, gelet op de gegevens in het dossier, de genoemde termijnen in acht zijn genomen.

2. Het staat niet aan het Gerecht, bevelen tot de communautaire instellingen te richten of zich in hun plaats te stellen.
3. De ontvankelijkheidsvraag die verband houdt met de overeenstemming tussen de voorafgaande administratieve klacht en het beroep, is van openbare orde voor zover zij betrekking heeft op de regelmatigheid van de administratieve procedure, die een wezenlijk vormvoorschrift vormt. Een onderzoek ambtshalve van deze vraag is in het bijzonder gerechtvaardigd wegens het doel van de administratieve procedure, bestaande in het mogelijk maken van een minnelijke schikking van een geschil tussen ambtenaren of andere personeelsleden en de administratie.

Een niet in de klacht vermeld middel, dat pas in de schriftelijke procedure voor het Gerecht voor het eerst wordt aangevoerd, moet niet-ontvankelijk worden verklaard, wanneer de administratieve klacht niet alleen niet aan dat middel refereerde, maar bovendien geen enkel element bevatte waaruit de verwerende instelling, zelfs al spande zij zich in om de klacht met openheid van geest te onderzoeken, had kunnen afleiden dat verzoeker zich op het litigieuze middel wilde beroepen.

4. Voor de toekenning van een extra salaristrap bij de aanwerving van een ambtenaar beschikt het tot aanstelling bevoegde gezag in het kader van artikel 32, tweede alinea, Ambtenarenstatuut over een beoordelingsvrijheid ten aanzien van alle aspecten die bij de erkenning van vroegere beroepservaring een rol kunnen spelen, zowel met betrekking tot de aard en de duur ervan als met betrekking tot de mate waarin er verband bestaat tussen die ervaring en hetgeen voor de te bekleden post is vereist.

Het tot aanstelling bevoegde gezag gaat de grenzen van zijn beoordelingsvrijheid niet te buiten, door bij de aanstelling van een kandidaat op een vacante post een bepaald tijdvak van beroepservaring in aanmerking te nemen, doch hetzelfde tijdvak bij de toekenning van een extra salaristrap buiten beschouwing te laten wanneer het van oordeel is, dat deze ervaring, gelet op hetgeen voor de te bekleden post vereist is, onvoldoende specifiek is.